

За Димитръ П. Стайковъ е прѣдвидено въ притурката на членъ 63-й наказание — врѣмenni окови. Врѣмenniятъ окови схъ отъ 3 до 15 години. Схдътъ има всичката ширина да вземе най голѣмото или най малкото наказание, което е три години. Ако пъкъ желае да му смѣгчи наказанието повече, то трѣбва да постанови ходатайство. Димитръ П. Стайковъ се признава виновенъ въ прѣстѣпление чисто политическо и заслужва едно снисхождение. Спорѣдъ мене, неговото наказание не би трѣбвало да надвишава отъ 3 до 5 години окови. Ония пристѣпници, които откриватъ комплотъ за да избѣгнатъ строгостта на закона, заслужватъ да имъ се наложи по-малко наказание.

А колкото за думитѣ на г-на Маркова, че съмъ казалъ, какво обвинението било нищожно и ми чете нотации за обвинение.... (Марковъ: подобни думи не съмъ казалъ). Казалъ съмъ думата: „ефимерно“, което значило „нищожно“, и слѣдъ това съмъ искалъ наказание. Това било непристойно. Употрѣбихъ думата „ефемерно“ и русската „шаткавостъ“, защото нашата — „слабо“, мислѣхъ, не предава право мисълта му. Останалото г-нъ Марковъ си взема назадъ и за това нѣма какво да му възражамъ. А че не съмъ отеглювалъ обвинителния актъ за нѣкои подсждими заявямъ, че не ми е въ обязанность да казвамъ прѣдъ васъ, че снимамъ обвинението или отдръпвамъ обвинителния актъ, защото съ това нѣмаше нищо да услуга както схдътъ, така и подсждимитѣ. Азъ считахъ за своя обязанность да укажа на схдътъ на тѣзи данни, които изобличаватъ подсждимитѣ, както и на ония, които говорятъ въ тѣхна полза. Указахъ така схщо и на начина за примѣнение на закона. Остава на схдътъ както намѣри за добръ да направи. А на г-на Маркова ще прочетъ чл. 704 отъ Военно Схдебния Законъ, за да види длъженъ ли е прокурора да оттегля обвинението или не, та, ако не е го знаалъ до сега, да го знае за напредъ, за да не попада въ такива непростителни грѣшки. Чл. 704 гласи: Прокурора въ обвинителната рѣчь излага: схщественнитѣ обстоятелства за обвинението, въ тоя видъ въ какъвто тѣ се прѣдставляватъ по схдебното дирение и своето заключение не само за виновностьта на подсждимия, но и за наказанието, което трѣбва да му се наложи. Той не е длъженъ да прѣдставлява дѣлото въ едностранчивъ видъ, като извлича отъ него само обстоятелствата, които уличаватъ подсждимия, нито да преувеличава значението на имѣющитѣ се въ